

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	21. marts 2001

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets notat vedrørende afgørelse af asbestsagen i WTO's Appelorgan.

NOTAT			
UDENRIGSMINISTERIET			
Nordgruppen			
		J.nr.:	N.4, 97.A.40/8
Fra:	Udenrigsministeriet	Dato:	20. marts 2001
Emne:	Afgørelse af asbestsagen i WTO's Appelorgan		

WTO's Appelorgan fremlagde den 12. marts 2001 sin afgørelse i Canadas appelsag mod EU vedrørende asbest.

Sagens baggrund var, at EU for at beskytte miljø og sundhed havde forbudt import af visse canadiske varer, der indeholder asbest. Canada fandt, at forbuddet udgjorde en WTO-stridig diskrimination af canadiske varer, idet EU tillod brug af franske varer, der konkurrerede med de canadiske.

EU{{PU2}}s synspunkt var, at den franske og den canadiske vare ikke kunne sammenlignes side, idet den canadiske vare på grund af dens indhold af asbest var farlig for miljø og sundhed, mens den franske vare indeholdt ikke indeholdt asbest.

WTO{{PU2}}s Appelorgan gav EU medhold.

I sin begrundelse for resultatet henviser Appelorganet til, at den franske og den canadiske vare, med GATT-aftalens juridiske sprogbrug, ikke er "tilsvarende." Dette betyder, at EU ikke har pligt til at behandle dem ens.

Begrebet "tilsvarende varer" har siden GATT-aftalens ikrafttræden i 1948 været centralt for det multilaterale handelssystem. Tanken er, at man ved at forpligte et medlemsland til ikke at behandle andres varer ringere end landets egne i vidt omfang kan forhindre protektionisme.

Forståelsen af "tilsvarende varer" har hidtil bygget på en sammenligning af de pågældende varers egenskaber, den måde de bruges på, forbrugernes smag og vaner samt position i toldtariffen. Hvis varerne kunne træde i stedet for hinanden, var de "tilsvarende."

På baggrund af miljømæssige og sundhedsmæssige forholds stigende betydning har man bl.a. fra dansk side ønsket en klargøring af, at WTO{{PU2}}s forbud mod diskriminering mellem "tilsvarende varer" ikke er til hinder for, at der kan sondres {{SPA}} som ønsket af EU i asbestsagen {{SPA}} mellem en vare, der er fremstillet på en måde, der gør, at den er farlig for miljø og sundhed, og en vare, der ikke er.

Appelorganets afgørelse i asbestsagen er udtryk for et skridt i den af Danmark ønskede retning. Således udtaler Appelorganet, at "vidnesbyrd vedrørende sundhedsmæssige risici i forbindelse med en fremstillingsproces kan være relevante" ved fortolkningen af "tilsvarende." Ligeledes finder Appelorganet, at det forhold, at den canadiske vare er kræftfremkaldende, er et centralt led i vurderingen af dens fysiske egenskaber.

Ganske vist nåede første-instansen (panelet) også frem til, at WTO{{PU2}}s regler ikke er til hinder for EU{{PU2}}s importforbud, men den afgørende forskel mellem de to instanser er begrundelsen: Panelet fandt, at EU{{PU2}}s importforbud var diskrimination mellem "tilsvarende varer", men at EU{{PU2}}s skridt var omfattet af miljø-undtagelsen i GATT, artikel XX.

Canada nedlagde endvidere for Appelorganet påstand om, at EU{{PU2}}s importforbud var i strid med WTO{{PU2}}s Aftale om tekniske Handelshindringer (TBT-aftalen). Appelorganet fandt, at dette spørgsmål ikke havde været behandlet af panelet i tilstrækkelig grad til, at en behandling i appelorganet kunne siges at udgøre en appelbehandling. Canada fik derfor heller ikke medhold på dette punkt.

Udenrigsministeriet, den 20. marts 2001

